

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

15 JUNI 1990

ONTWERP VAN DECREET

**houdende opzetting van een programma
ter bevordering van de werkgelegenheid in de
niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Bij het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector werd naast het Derde Arbeidscircuit en voor de duur van drie jaar, een Interdepartementaal Begrotingsfonds (IBF) opgericht.

Het doel ervan is in de niet-commerciële sector arbeidsplaatsen te scheppen, en dit door tussen te komen in de financiering van arbeidsplaatsen opgericht door de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

Een eerste verlenging van dit stelsel gebeurde bij de herstelwet van 31 juli 1984. Het koninklijk besluit nr. 493 van 31 december 1986 betreffende de bevordering van de werkgelegenheid in de sociale sector verlengde het IBF tot 30 juni 1990.

In toepassing van artikel 6, § 1, IX, 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988 werd het Vlaams Gewest bevoegd voor de wedertewerkstellingsprogramma's, waar het IBF deel van uitmaakt. Hetzelfde artikel bepaalde dat ondanks de bevoegdheidsoverdracht naar de Gewesten, de bestaande wetgeving vastgesteld in het

koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 van kracht bleef tot 30 juni 1990 voor de overeenkomsten in de sociale sector afgesloten voor 1 januari 1989, in toepassing van afdeling 5 van het koninklijk besluit nr. 25. De nationale overheid, die bevoegd bleef voor de ziekenhuissector heeft op deze wijze de zekerheid ingebouwd dat tot het verstrijken van de geldigheidsduur van het IBF de conventie voor de ziekenhuissector kon verdergezet worden.

Bij bijzondere wet van 6 juli 1989 betreffende het interdepartementaal begrotingsfonds ter bevordering van de werkgelegenheid werd het stelsel in de sociale sector, verlengd tot 30 juni 1991. Het dient opgemerkt dat deze bijzondere wet uitsluitend een juridische basis biedt voor de verderzetting van de nationaal gebleven ziekenhuissector.

Binnen het Vlaams Gewest nemen de overeenkomsten, binnen het stelsel van het IBF, en die betrekking hebben op de sectoren gezins- en bejaardenhulp, medisch-pedagogische instellingen, onthaalcentra, tehuizen voor zedelijke aanpassing van jonge vrouwen, kinderopvang, jeugdbescherming en de ambulante welzijnssector, op 30 juni 1990 een einde. Het niet verlengen van deze overeenkomsten zou het plots wegvallen van deze tewerkstelling voor gevolg hebben, wat betekent dat binnen betrokken sectoren een belangrijk deel van de dienstverlening zou worden verstoord. Vanuit het Fonds voor Tewerkstelling en Beroepsopleiding, opgenomen in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap 1990, afdeling 2, sectie 69, zijn de middelen voorzien ter financiering van alle Vlaamse Tewerkstellingsprogramma's.

Op 21 mei bracht de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen terzake een advies uit, dat enerzijds bestond uit algemene overwegingen bij de tewerkstellingsprogramma's in Vlaanderen en anderzijds bemerkingen en voorstellen die artikelsgewijze werden geformuleerd.

De Raad suggereert terzake dat voor deze datum tot een geharmoniseerd stelsel van tewerkstellingsprogramma's in Vlaanderen zou worden gekomen.

Zo wordt omtrent de verlengingsduur van het programma voorzien in artikel 2, gesteld dat terzake een ruime marge is voorzien (31 december 1991).

Desbetreffend staat het buiten kijf dat in de mate van het mogelijke zal worden overgegaan tot een zo groot mogelijke harmonisering van de tewerkstellingsprogramma's.

Bij de bepaling in artikel 7 wie in aanmerking komt om in een programma te worden tewerkgesteld, werden de categorieën in grote mate aangepast aan de opmerkingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

Artikel 8, punt 4 van de tekst van het ontwerp van decreet (de betaling van de werknemers) werd aangepast conform het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Tevens wordt akte genomen van de bemerking omtrent de mogelijkheid voor de Executieve, om voorrangsregels op te stellen voor de gesubsidieerde arbeidsplaatsen.

Dienaangaande stelt de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen dat de toestand op de arbeidsmarkt het basisuitgangspunt moet zijn bij het opzetten van projecten in het kader van het programma dat het ontwerp uitmaakt van voorliggend ontwerp van decreet.

Het advies van de Raad van State werd uitgebracht op 1 juni 1990 en bevatte hoofdzakelijk redactionele en tekstuele aanpassingen, waarmede in het ontwerp van decreet en in de hiernavolgende artikelsgewijze bespreking van het ont-

werp van decreet houdende opzetting van een programma ter bevordering van de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest, reeds werd rekening gehouden. Ook de enkele inhoudelijke wijzigingen, aangebracht tengevolge van het advies van de Raad van State, werden in de artikelsgewijze bespreking vermeld.

Commentaar bij de artikelen

Hoofdstuk I

Opzetten van een programma en doel ervan

Artikel 1

Conform artikel 19, § 1, tweede lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen vermeldt dit artikel dat het ontwerp van decreet een aangelegenheid regelt zoals bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

In dit artikel wordt een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector opgezet tot eind 1991 zodat de sectoren die overeenkomsten binnen het stelsel van het IBF afgesloten hadden, nieuwe conventies kunnen afsluiten met de Executieve. De mogelijkheid wordt voorzien om bij besluit van de Executieve de toepassingsduur van het programma te verlengen.

Artikel 3

Omschrijft het doel van dit programma : het scheppen van arbeidsplaatsen in de niet-commerciële sector. De uitsluiting van de onderwijssector wordt gerechtvaardigd door de zorg elke discriminatie ten nadele van het gemeenschapsonderwijs te vermijden.

Hoofdstuk II

Toepassingsgebied

Hoofdstuk II bepaalt het toepassingsgebied.

Artikel 4

De niet-commerciële sector wordt in dit artikel omschreven, tevens wordt in navolging van het advies van de Raad van State, de sociale sector zoals omschreven in artikel 12bis van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, uitdrukkelijk uitgesloten uit het toepassingsveld van dit ontwerp-decreet.

Artikel 5

De aanvragen om tegemoetkoming kunnen worden ingediend door de daartoe door de Vlaamse Executieve gemachtigde leden van de Executieve.

Artikel 6

Het programma geldt alleen voor de betrekkingen in het Vlaams Gewest die ter uitvoering van decreten en besluiten voor subsidiëring in aanmerking komen. Het doel is namelijk het creëren van arbeidsplaatsen voor structurele werklozen aan te moedigen door de subsidies waartoe de arbeidsplaatsen aanleiding geven, binnen bepaalde grenzen terug te betalen. Het jaarbedrag van de tegemoetkoming per voltijdse arbeidsplaats wordt begrensd tot het jaarbedrag van de subsidie die voor dezelfde arbeidsplaats uitbetaalbaar is en het bedrag dat door de Executieve zal worden vastgesteld. Er werd niet ingegaan op de gestelde bemerking inzake de delegatie van bevoegdheid. Immers de mogelijkheid om het bedrag van de tegemoetkoming in de toekomst te wijzigen, dient op een soepele manier gehandhaafd te blijven, zodat een Executieve-besluit daartoe de meest gepaste oplossing biedt. Als essentieel principe wordt gesteld dat de nieuw gecreëerde betrekkingen niet mogen leiden tot afschaffing van andere betrekkingen die door dezelfde werkgever werden gecreëerd of door dezelfde overheid werden gesubsidieerd.

Artikel 7

In dit artikel worden de verschillende categorieën van werknemers weergegeven die in aanmerking komen om in het kader van dit programma te worden tewerkgesteld :

— de werklozen die sedert tenminste 1 jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn. Indien nodig en rekening houdend met de arbeidsmarktomstandigheden, kan de Executieve afwijken van de werkloosheidstermijn van 1 jaar ;

— de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen, die minimum 40 jaar oud zijn en die alleen wonen of onder hetzelfde dak met personen zonder inkomen of die als enig inkomen sociale zekerheidsuitkeringen of sociale bijstandsvergoedingen genieten, die jaarlijks niet hoger liggen dan 313 maal de maximale dagelijkse werkloosheidsuitkeringen toegekend in toepassing van artikel 60, § 1, 2, 3 en 10 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en de werkloosheid ;

— de personen die zijn tewerkgesteld met tegemoetkoming van het Interdepartementaal Begrotingsfonds bedoeld in hoofdstuk II van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector.

Ook de bestaansminimumtrekkers worden hierin opgenomen. Hierdoor wordt voor deze groepen, die als risicogroepen op de arbeidsmarkt kunnen worden beschouwd, een bijkomende kans tot tewerkstelling gecreëerd.

Verder worden de prestaties van uitkeringsgerechtigd werklozen geleverd in het kader van TWW, DAC, IBF en BTK-tewerkstellingen, evenals prestaties als gesubsidieerde contractueel, als stagiair tewerkgesteld krachtens het koninklijk besluit nr. 230 van 21 december 1983, als tewerkgestelde krachtens artikel 60, § 7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn evenals de periodes waarin een werkzoekende het bestaansminimum heeft genoten, gelijkgesteld met periodes van uitkeringsgerechtigde volledige werkloosheid. In navolging van het advies van de Raad van State, werd tekstuele aanpassingen aan dit artikel aangebracht.

Hoofdstuk III

Voorwaarden voor de goedkeuring van de aanvragen om tegemoetkoming

Artikel 8

Dit artikel bepaalt de voorwaarden voor de goedkeuring van de aanvragen om tegemoetkoming die worden ingediend door de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest.

Hoofdstuk IV

Werkwijze

De artikelen 9 tot en met 12 zetten de belangrijkste regels voor de werkwijze van het programma uiteen. Een besluit van de Vlaamse Executieve zal deze regels verder preciseren.

Artikel 13

Hierin wordt de datum van inwerkingtreding van onderhavig decreet bepaald op 1 juli 1990.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Tewerkstelling,

R. DE WULF

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid
in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Op de voordracht van de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;
Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Gemeenschapsminister van Tewerkstelling wordt gelast in naam van de Vlaamse Executieve bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de grondwet.

Afdeling 1

Oprichting en taak

Artikel 2

Tot 31 december 1991 wordt een programma ter bevordering van de werkgelegenheid opgericht. De Executieve kan de toepassingsduur van dit programma verlengen.

Artikel 3

Het doel van dit programma is het scheppen van arbeidsplaatsen in de niet-commerciële sector, met uitzondering van de onderwijssector, aan te moedigen door tussen te komen in de financiering van die arbeidsplaatsen.

Afdeling 2

Toepassingsgebied

Artikel 4

Voor de toepassing van dit decreet wordt onder niet-commerciële sector verstaan : de sector van de werkzaamheden die tegelijkertijd :

- a) van sociaal of openbaar nut zijn of van cultureel belang ;
- b) geen winst beogen ;
- c) voldoen aan collectieve behoeften waaraan anders niet voldaan had kunnen worden.

Artikel 5

De terzake bevoegde leden van de Executieve kunnen de voorziene financiële tussenkomst vragen.

Artikel 6

De tussenkomsten kunnen enkel verleend worden voor nieuwe arbeidsplaatsen in het Vlaams Gewest die in aanmerking komen voor een subsidie krachtens decreten en besluiten. Het jaarbedrag van de tussenkomst per voltijdse arbeidsplaats mag niet hoger zijn dan het jaarbedrag van de voor dezelfde arbeidsplaats uitbetaalbare subsidie, noch dan het bedrag dat wordt vastgesteld bij besluit van de Executieve. De in dit decreet bedoelde arbeidsplaatsen mogen niet leiden tot afschaffing van andere betrekkingen die door dezelfde werkgever zijn opgericht of door dezelfde overheid zijn gesubsidieerd.

Artikel 7

§ 1. De in dit decreet bedoelde arbeidsplaatsen mogen worden bekleed door :

1. de werklozen die sedert tenminste zes maanden uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn of de uitkeringsgerechtigd volledig werklozen die in de loop van het jaar dat hun indienstneming voorafgaat tenminste zes maanden uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn geweest ;

2. de volledig werklozen bedoeld bij artikel 123, § 5 van het Koninklijk Besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid die sedert tenminste zes maanden werkloos zijn of die in de loop van het jaar dat hun indienstneming voorafgaat zes maanden werkloos zijn geweest ;

3. de werknemers van het „Interdepartementaal Begrotingsfonds" ;

4. de uitkeringsgerechtigd volledig werklozen, die minimum 40 jaar oud zijn ;

5. de bestaansminimumtrekkers ;

§ 2. De tewerkstellingsperiodes van de uitkeringsgerechtigd volledig werklozen die werden gepresteerd als tewerkgestelde werkloze, in het „Bijzonder tijdelijk kader", in het „Derde Arbeidscircuit" en in het „Interdepartementaal Begrotingsfonds", als gesubsidieerde contractueel, als stagiair tewerkgesteld krachtens het Koninklijk Besluit nr. 230 van 21 december 1983, als tewerkgestelde krachtens artikel 60, § 7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn evenals de periode waarin een werkzoekende het bestaansminimum heeft genoten, worden beschouwd als de werkloosheidsduur van een uitkeringsgerechtigd volledig werkloze.

Afdeling 3

Voorwaarden voor de goedkeuring van de aanvragen om tussenkomst

Artikel 8

De aanvragen om tussenkomst ingediend ingevolge dit decreet kunnen alleen worden goedgekeurd indien de volgende voorwaarden vervuld zijn :

1. de nieuwe arbeidsplaatsen moeten van die aard zijn dat zij, in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest, de diensten verbeteren waarvoor de aanvragers bevoegd zijn ;

2. de werklozen dienen diploma's en kwalificaties te bezitten die nodig zijn om de arbeidsplaats te bekleden ;

3. de werklozen worden verbonden door een voor voltijdse of deeltijdse arbeid gesloten overeenkomst en blijven niet langer ingeschreven op de lijsten van de werkzoekenden van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding ;

4. de werknemers worden door de werkgever die hen tewerkstelt, betaald volgens de gewone loonschaal die voor de functie geldt ; de loonsverhogingen worden naargelang van het verloop van de loopbaan toegepast.

5. de werkgever dient, in voorkomend geval, vooraf het vereiste aantal stagiairs overeenkomstig de bepalingen van het Koninklijk Besluit nr. 230 van 21 december 1983 tewerk te stellen en de voordelen van de loopbaanonderbreking ingevoerd door de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen op zijn personeel toe te passen.

Afdeling 4

Werkwijze

Artikel 9

De toekenning van de tussenkomsten wordt geregeld in een overeenkomst tussen de bevoegde Gemeenschapsminister en de Executieve. De overeenkomst omvat onder meer een gedetailleerde verantwoording van de op te richten arbeidsplaatsen met inachtneming van de in artikelen 6, 7 en 8 opgesomde voorwaarden. Zij betreft het geheel van de door de werkgever op te richten arbeidsplaatsen.

Artikel 10

De tussenkomst hangt af van het behoud door de aanvrager van het normale peil der subsidies die bestemd zijn om de activiteiten te financieren waarvoor die tussenkomst is aangevraagd.

Artikel 11

De tussenkomst wordt berekend op grond van een arbeidsplaats die gedurende één jaar voltijds bekleed wordt. De voltijdse arbeidsplaats kan in deeltijdse arbeidsplaatsen gesplitst worden. Wanneer de arbeidsplaats niet gedurende een heel jaar bekleed wordt, worden de tussenkomsten verhoudingswijze beperkt.

Artikel 12

De Executieve bepaalt bij besluit de procedure van indienen en onderzoek van de aanvragen. Zij bepaalt de modaliteiten en de duur van de uitbetaling van de tussenkomsten, legt de procedure vast voor het controleren van de besteding van de tussenkomsten en bepaalt welke maatregelen inzake schorsing en recuperatie van de tussenkomsten van toepassing zijn bij niet inachtneming van de voorwaarden betreffende de goedkeuring van de aanvragen. De Executieve mag eveneens voorrangswijzen opstellen voor de gesubsidieerde arbeidsplaatsen.

Artikel 13

Dit decreet treedt in werking op 1 juli 1990.

Brussel, ...

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Tewerkstelling,

R. DE WULF

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Betreft : Ontwerp van decreet houdende opzetten van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest

Op 8 mei 1990 heeft de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, de heer R. De Wulf, de SERV om advies gevraagd over het ontwerp van decreet houdende opzetten van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest.

In het hiernavolgend advies wenst de Raad een onderscheid te maken tussen een aantal meer algemene overwegingen ten aanzien van de tewerkstellingsprogramma's in het Vlaams Gewest enerzijds en een aantal overwegingen en voorstellen bij de tekst van voorliggend ontwerp van decreet, anderzijds.

ADVIES

1. MEER ALGEMENE OVERWEGINGEN BIJ DE TEWERKSTELLINGSPROGRAMMA'S IN VLAANDEREN

Vanuit overwegingen die zowel verband houden met de effectiviteit en de doorzichtigheid van het gevoerde beleid terzake enerzijds als met bekommernissen van sociale aard (cf. harmonisering van bestaande statuten) anderzijds, meent de Raad ten aanzien van de tewerkstellingsprogramma's in Vlaanderen, dat op relatief korte termijn één geharmoniseerd stelsel moet kunnen voorzien worden.

Een tewerkstellingsprogramma is geen doel op zich maar wordt opgericht om :

- werklozen die niet in het „normale arbeidscircuit" aan bod komen, een kans te bieden zich opnieuw in het arbeidsproces te integreren ;
- collectieve behoeften te voldoen via subsidiëring van diensten die deze werklozen tewerkstellen.

Wat dit laatste betreft stelt de Raad vast dat de subsidiëring van deze arbeidsplaatsen door de betreffende sectoren en met name de welzijnssector, als onontbeerlijk wordt beschouwd om deze diensten te behouden. Waar het om duidelijk erkende collectieve behoeften gaat, meent de Raad, onder meer ook uit overwegingen van coherentie in het terzake te voeren beleid, dat hiervoor vanuit de betreffende beleidssectoren in de Vlaamse Gemeenschap de nodige budgettaire middelen moeten kunnen voorzien worden.

Vanuit dit oogpunt zou de inschakeling van tewerkstellingsprogramma's voor de financiering van deze diensten dan ook als een overbodige tussenschakel kunnen beschouwd worden.

Voorgaande visie impliceert tevens de noodzaak om de tewerkstellingsprogramma's terug te brengen naar hun oorspronkelijke doelstelling nl. een tewerkstellingskans bieden aan die werklozen die de grootste problemen kennen om via het normale circuit terug in het arbeidsproces geïntegreerd te worden. Deze doelstelling moet volgens de Raad dan ook concreet vertaald worden in de doelgroepen die bij prioriteit in deze programma's aan bod moeten kunnen komen.

2. BEMERKINGEN EN VOORSTELLEN TEN AANZIEN VAN VOORLIGGEND ONTWERP VAN DECREET

Vanuit voorgaande overwegingen, kan de Raad zich verzoenen met de tijdelijke regeling die in voorliggend ontwerp van decreet is voorzien, onder voorbehoud evenwel van de hiernavolgende aanpassingen :

- met betrekking tot artikel 2 : duur van het programma.

De Raad stelt vast dat in voorliggend ontwerp van decreet een ruime marge voorzien is vóór de verlenging van het programma. Conform de bemerking terzake

onder de algemene overweging hiervoor, pleit de Raad ervoor om voor de vooropgestelde datum van 31 december 1991 tot een geharmoniseerd stelsel van tewerkstellingsprogramma's in Vlaanderen te komen ;

— met betrekking tot artikel 7 : bepaling van wie in aanmerking komt om in het programma tewerkgesteld te worden.

De Raad stelt voor, rekening houdend met de bemerkingen onder punt 1 van het advies (cf. doelstelling van een tewerkstellingsprogramma) enerzijds en met het gegeven dat volgens de Raad de regeling die voorzien is in voorliggend ontwerp van decreet een tijdelijk karakter moet hebben anderzijds, de tekst van artikel 7, § 1 als volgt aan te passen :

„De in dit decreet bedoelde arbeidsplaatsen mogen worden bekleed door :

1. de werklozen die sedert tenminste 1 jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn ;

2. de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen, die minimum 40 jaar oud zijn en die alleen wonen of onder hetzelfde dak met personen zonder inkomen of die als enig inkomen sociale zekerheidsuitkeringen of sociale bijstandsvergoedingen genieten, die jaarlijks niet hoger liggen dan 313 maal de maximale dagelijkse werkloosheidsuitkeringen toegekend in toepassing van artikel 60, § 1, 2, 3 en 10 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en de werkloosheid ;

3. de bestaansminimumtrekkers."

Voorgaand voorstel van de Raad is gesteund op volgende overwegingen :

— prioriteit te verlenen in het programma aan de langdurig werklozen (ten minste 1 jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos). Ook in het kader van andere Vlaamse beleidsprogramma's naar de langdurig werklozen toe (cf. met name de Weer-Werkactie) wordt de norm van 1 jaar werkloosheid en meer vooropgesteld ;

— behoud van de huidige IBF-regeling (cf. ten minste 1 jaar werkloos) in het kader van een regeling die tijdelijk zou moeten zijn (cf. punt 1 van het advies) ;

— waar mogelijk (cf. oudere werklozen van minimum 40 jaar en de bestaansminimumtrekkers) harmonisatie nastreven met het algemeen Geco-stelsel.

Ten aanzien van de tekst van artikel 7, § 2 („De tewerkstellingsperiodes van ... volledig werkloze"), stelt de Raad volgende wijziging voor :

„De tewerkstellingsperiodes die werden gepresteerd in het „Interdepartementaal Begrotingsfonds" en in het „Derde Arbeidscircuit", worden beschouwd als de werkloosheidsduur van een uitkeringsgerechtigd volledig werkloze."

Bedoeling van dit voorstel is de werknemers die in het kader van de nog lopende conventies in het IBF tewerkgesteld zijn, de mogelijkheid te bieden (cf. voorgestelde wijziging voor artikel 7, § 1) in het kader van het nieuwe programma (en de nieuw op te stellen conventies) hun activiteiten verder te zetten. Een gelijkaardige regeling wordt voorgesteld voor de tewerkgestelden in het DAC (cf. voorwaarden inzake werkloosheidsduur voor tewerkstelling in het DAC) ;

— met betrekking tot artikel 8 : voorwaarden voor goedkeuring van de aanvragen voor tussenkomst.

De Raad stelt voor de tekst van punt 4 van deze voorwaarden (cf. betaling van de werknemers) te vervangen door volgende tekst (cf. artikel 98 van de programmawet van 30 december 1988 met betrekking tot de gesubsidieerde contractuelen) :

„de werknemers die in het kader van dit programma worden tewerkgesteld ontvangen van de werkgever die hen tewerkstelt een bezoldiging volgens de gewone loonschaal die voor de functie geldt evenals dezelfde verhogingen en toelagen als deze toegekend voor dezelfde of overeenkomstige functie in deze instellingen of diensten." ;

— met betrekking tot artikel 12 : de vastlegging van de procedure voor het indienen en het onderzoek van de aanvragen.

Dit artikel voorziet dat de Executieve voorrangsregels mag opstellen voor de gesubsidieerde arbeidsplaatsen. De Raad meent dat deze bepaling te vaag is en stelt zich vragen bij de draagwijdte ervan (cf. prioriteiten voor sectoren en diensten ; prioriteiten naar de categorieën werklozen die kunnen tewerkgesteld worden ; ...). Conform de wezenlijke doelstelling van de tewerkstellingsprogramma's (cf. punt 1 van het advies),

meent de Raad dat de toestand op de arbeidsmarkt het basisuitgangspunt moet zijn bij het opzetten van projecten in het kader van het programma dat het voorwerp uitmaakt van voorliggend ontwerp van decreet.

Brussel, 21 mei 1990.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE *

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 28 mei 1990 door de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet „houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest", heeft op 1 juni 1990 het volgend advies gegeven :

Doel van het ontwerp

Het ontwerp van decreet zet in het Vlaams Gewest een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector op teneinde het mogelijk te maken dat voor de sectoren waarvoor overeenkomsten werden gesloten, onder het stelsel van het interdepartementaal Begrotingsfonds ter bevordering van de werkgelegenheid, bedoeld in hoofdstuk II van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982, nieuwe overeenkomsten kunnen worden gesloten, zij het thans met de Vlaamse Executieve.

De bestaande overeenkomsten lopen immers op 30 juni 1990 af en de bedoeling van het ontwerp van decreet is te verhinderen dat de in die overeenkomsten geregelde tewerkstelling teloor gaat wat het Vlaams Gewest betreft.

Het ontwerp sluit in zeer ruime mate aan bij de overeenkomstige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 en komt in feite neer op een transpositie van het in genoemd koninklijk besluit vervatte systeem naar het Vlaams Gewest.

Het ontwerp kadert in de bevoegdheid welke de Gewesten ontleen aan artikel 6, § 1, IX, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Opmerkingen

Een tekst van decreet of wet wordt normaal ingedeeld in hoofdstukken en niet, zoals in het ontwerp, in afdelingen.

Wanneer de artikelen van een tekst in hoofdstukken worden gegroepeerd, dient elk artikel deel uit te maken van een hoofdstuk. Het is daarom aangewezen de artikelen 1 tot 3 in een eerste hoofdstuk te groeperen.

Het opschrift van afdeling A, dat hoofdstuk I wordt, formuleer men als volgt :

„Opzetten van een programma en doel ervan".

Artikel 2

Rekening houdend met de door de gemachtigde van de Executieve gegeven verduidelijking formuleer men het artikel als volgt :

„Er wordt een programma ter bevordering van de werkgelegenheid opgezet met een geldingsduur tot 31 december 1991. De Executieve kan de geldingsduur van dit programma verlengen".

Artikel 3

Men schrijve : „... door tegemoet te komen in de financiering...".

Ook in de verdere artikelen vervange men het foute „tussenkost" door „tegemoetkoming".

* L. 19.956/1

Artikel 4

Het artikel zou duidelijkheidshalve kunnen worden aangevuld met een tweede lid luidend als volgt :

„De sociale sector zoals omschreven in artikel 12bis van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, valt niet onder toepassing van dit decreet”.

Artikel 5

Men stelle deze bepaling als volgt :

„De daartoe door de Vlaamse Executieve gemachtigde leden van de Executieve kunnen de financiële tegemoetkoming vragen”.

Artikel 6

In het tweede lid wordt bepaald dat „het jaarbedrag van de tussenkomst (lees : tegemoetkoming) per voltijdse arbeidsplaats niet hoger mag zijn dan het jaarbedrag van de voor dezelfde arbeidsplaats uitbetaalbare subsidie, noch dan het bedrag dat wordt vastgesteld bij besluit van de Executieve”.

Wat dit laatste plafond betreft, heeft de gemachtigde van de Executieve verduidelijkt dat het een cumulatieve werking zal hebben. Hoe dan ook, zoals ze is gesteld is deze delegatie van bevoegdheid te ruim en te onbepaald en moet ze dus worden aangevuld met criteria waardoor de Executieve zich bij het vaststellen van het bevoegde bedrag zal moeten laten leiden.

Artikel 7

In paragraaf 1, inleidende zin, schrijve men : „... mogen alleen worden bekleed...”.

In paragraaf 1, 2°, laatste regel, schrijve men : „... ten minste zes maanden werkloos zijn geweest ;”.

Paragraaf 1, 3°, formuleer men als volgt :

„de personen die zijn tewerkgesteld met tussenkomst van het interdepartementaal Begrotingsfonds bedoeld in hoofdstuk II van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector ;”.

Mede rekening houdend met de verduidelijkingen verstrekt door de gemachtigde van de Executieve, redigere men paragraaf 2 als volgt :

„Worden voor de toepassing van vorige paragraaf gelijkgesteld met werkloosheidsperiodes van een uitkeringsgerechtigd volledig werkloze, de periodes van tewerkstelling als tewerkgestelde werkloze, van tewerkstelling in het „Bijzonder tijdelijk kader” en in het „Derde Arbeidscircuit”, van tewerkstelling met tussenkomst van het in vorige paragraaf genoemd Begrotingsfonds, van tewerkstelling als gesubsidieerd contractueel en als stagiair krachtens het koninklijk besluit nr. 230 van 21 december 1983, en van tewerkstelling krachtens artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Ook periodes waarin een werkzoekende een bestaansminimum heeft genoten worden beschouwd als werkloosheidsperiodes van een uitkeringsgerechtigd volledig werkloze”.

Artikel 8

Men late de inleidende zin aanvangen als volgt :

„De in artikel 5 bedoelde aanvragen om tegemoetkoming kunnen alleen worden goedgekeurd...”.

In 1° kunnen de woorden „in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest” zonder bezwaar wegvallen.

Artikel 9

Men wijzige de ontworpen tekst als volgt :

„De toekenning van de tegemoetkomingen wordt geregeld in een protocol tussen de aanvragende gemeenschapsminister en de Executieve.

Het protocol omvat onder meer... Het betreft het geheel...".

Artikel 12

Men schrijve : „De Executieve bepaalt de procedure...".

De kamer was samengesteld uit

de heer : H. COREMANS, *kamervoorzitter*,

de heer : J. VERMEIRE,

mevrouw : S. VANDERHAEGEN, *staatsraden*,

mevrouw : A. BECKERS, *griffier*.

Het verslag werd uitgebracht door de heer M. VAN DAMME, *auditeur*.

De Griffier,

A. BECKERS

De Voorzitter,

H. COREMANS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Op voordracht van de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Gemeenschapsminister van Tewerkstelling wordt gelast in naam van de Vlaamse Executieve bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

Hoofdstuk I

Opzetten van een programma en doel ervan

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de grondwet.

Artikel 2

Er wordt een programma ter bevordering van de werkgelegenheid opgezet met een geldingsduur tot 31 december 1991. De Executieve kan de geldingsduur van dit programma verlengen.

Artikel 3

Het doel van dit programma is het scheppen van arbeidsplaatsen in de niet-commerciële sector, met uitzondering van de onderwijssector, aan te moedigen door tegemoet te komen in de financiering van die arbeidsplaatsen.

Hoofdstuk II

Toepassingsgebied

Artikel 4

Voor de toepassing van dit decreet wordt onder niet-commerciële sector verstaan : de sector van de werkzaamheden die tegelijkertijd :

- a) van sociaal of openbaar nut zijn of van cultureel belang ;
- b) geen winst beogen ;
- c) voldoen aan collectieve behoeften waaraan anders niet voldaan had kunnen worden.

De sociale sector zoals omschreven in artikel 12bis van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, valt niet onder toepassing van dit decreet.

Artikel 5

De daartoe door de Vlaamse Executieve gemachtigde leden van de Executieve kunnen de voorziene financiële tegemoetkoming vragen.

Artikel 6

De tegemoetkomingen kunnen enkel verleend worden voor nieuwe arbeidsplaatsen in het Vlaams Gewest die in aanmerking komen voor een subsidie krachtens decreten en besluiten. Het jaarbedrag van de tegemoetkoming per voltijdse arbeidsplaats mag niet hoger zijn dan het jaarbedrag van de voor dezelfde arbeidsplaats uitbetaalde subsidie, noch dan het bedrag dat wordt vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve. De in dit decreet bedoelde arbeidsplaatsen mogen niet leiden tot afschaffing van andere betrekkingen die door dezelfde werkgever zijn opgericht of door dezelfde overheid zijn gesubsidieerd.

Artikel 7

§ 1. De in dit decreet bedoelde arbeidsplaatsen mogen alleen worden bekleed door :

1. de werklozen die sedert tenminste 1 jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn. De Executieve kan op gemotiveerd verzoek van de aanvragende Gemeenschapsminister een afwijking op de werkloosheidsduur toestaan ;

2. de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen, die minimum 40 jaar oud zijn en die alleen wonen of onder hetzelfde dak met personen zonder inkomen of die als enig inkomen sociale zekerheidsuitkeringen of sociale bijstandsvergoedingen genieten, die jaarlijks niet hoger liggen dan 313 maal de maximale dagelijkse werkloosheidsuitkeringen toegekend in toepassing van artikel 60, § 1, 2, 3, 10 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en de werkloosheid ;

3. de personen die zijn tewerkgesteld met een tegemoetkoming van het Interdepartementaal Begrotingsfonds bedoeld in Hoofdstuk II van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector ;

4. de bestaansminimumtrekkers.

§ 2. Worden voor de toepassing van vorige paragraaf gelijkgesteld met werkloosheidsperiodes van een uitkeringsgerechtigd volledig werkloze, de periodes van tewerkstelling als tewerkgestelde werkloze, periodes tewerkgesteld in het „Bijzonder Tijdelijk Kader“, in het „Derde Arbeidscircuit“, periodes van tewerkstelling met tegemoetkoming van het in vorige paragraaf genoemd Begrotingsfonds, als gesubsidieerde contractueel, als stagiair tewerkgesteld krachtens het koninklijk besluit nr. 230 van 21 december 1983, als tewerkgestelde krachtens artikel 60, § 7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn evenals de periode waarin een werkzoekende het bestaansminimum heeft genoten.

Hoofdstuk III

Voorwaarden voor de goedkeuring van de aanvragen om tegemoetkoming

Artikel 8

De in artikel 5 bedoelde aanvragen om tegemoetkoming kunnen alleen worden goedgekeurd indien de volgende voorwaarden vervuld zijn :

1. de nieuwe arbeidsplaatsen moeten van die aard zijn dat zij, in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest, de diensten verbeteren waarvoor de aanvragers bevoegd zijn ;

2. de werklozen dienen diploma's en kwalificaties te bezitten die nodig zijn om de arbeidsplaats te bekleden ;

3. de werklozen worden verbonden door een voor voltijdse of deeltijdse arbeid gesloten overeenkomst en blijven niet langer ingeschreven op de lijsten van de werkzoekenden van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding ;

4. de werknemers die in het kader van dit programma worden tewerkgesteld ontvangen van de werkgever die hen tewerkstelt een bezoldiging volgens de gewone loonschaal die voor de functie geldt evenals dezelfde verhogingen en toelagen als deze toegekend voor dezelfde of overeenkomstige functie in deze instellingen of diensten" ;

5. de werkgever dient, in voorkomend geval, vooraf het vereiste aantal stagiairs overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 230 van 21 december 1983 tewerk te stellen en de voordelen van de loopbaanonderbreking ingevoerd door de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen op zijn personeel toe te passen.

Hoofdstuk IV

Werkwijze

Artikel 9

De toekenning van de tegemoetkomingen wordt geregeld in een protocol tussen de aanvragende Gemeenschapsminister en de Executieve. Het protocol omvat onder meer een gedetailleerde verantwoording van de op te richten arbeidsplaatsen met inachtneming van de in artikelen 6, 7 en 8 opgesomde voorwaarden. Het betreft het geheel van de door de werkgever op te richten arbeidsplaatsen.

Artikel 10

De tegemoetkoming hangt af van het behoud door de aanvrager van het normale peil der subsidies die bestemd zijn om de activiteiten te financieren waarvoor die tegemoetkoming is aangevraagd.

Artikel 11

De tegemoetkoming wordt berekend op grond van een arbeidsplaats die gedurende één jaar voltijds bekleed wordt. De voltijdse arbeidsplaats kan in deeltijdse arbeidsplaatsen gesplitst worden. Wanneer de arbeidsplaats niet gedurende een heel jaar bekleed wordt, worden de tegemoetkomingen verhoudingsgewijze beperkt.

Artikel 12

De Executieve bepaalt de procedure van indienen en onderzoek van de aanvragen. Zij bepaalt de modaliteiten en de duur van de uitbetaling van de tussenkomsten, legt de procedure vast voor het controleren van de besteding van de tussenkomsten en bepaalt welke maatregelen inzake schorsing en recuperatie van de tussenkomsten van toepassing zijn bij niet inachtneming van de voorwaarden betreffende de goedkeuring van de aanvragen. De Executieve mag eveneens voorrangsregels opstellen voor de gesubsidieerde arbeidsplaatsen.

Artikel 13

Dit decreet treedt in werking op 1 juli 1990.

Brussel, 13 juni 1990.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Tewerkstelling,

R. DE WULF
